

Det ærede Medlem har efter min Mening fuldstændig korrekt refereret Spørgsmaalet. Det kan ikke være paafaldende for nogen, at man gør i Frihavnen, hvad man altid har gjort andetsteds, nemlig fritager Kul, der skulle gennemføres, fra at svare Afgift til Havnen. Her tager det ærede Medlem fejl. Det kan ikke skade og ikke prægravere nogen som helst. Det ærede Medlem siger, at den Korntrafik, som man nu har i Frihavnen, vilde være gaaet til den gamle Havn, hvis man ikke havde indrettet en Frihavn. Men der tager det ærede Medlem fejl af de faktiske Forhold. Det vilde have været umuligt i den gamle Havn at føre den Korntrafik, der nu føres i Frihavnen, det vilde have været fysisk umuligt, fordi man ikke i den gamle Havn har de fornødne Oplagspladser og alle de Indretninger, som ere nødvendige for en saadan Trafik. Der synes at være en vis Uenighed mellem de to ærede Medlemmer om, hvad en Frihavn er. Det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) siger, at en Frihavn er noget helt end en anden Havn, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) synes tilbøjelig til at sige, at de to Ting ere et og det samme. Ja, paa en vis Maade kan man sige, at det er der samme, og paa en vis Maade er der dog en meget væsentlig Forskel. Der er selvfølgelig ikke det mindste til Hinder for, at en Frihavn kan benyttes ganske paa samme Maade som en anden Havn; men den anden Havn kan ikke benyttes paa samme Maade som Frihavnen. Frihavnen er en privilegeret Oplagsplads for Transitarer paa ubestemt Tid; det er en sikker Sag. Utsaa enhver Havneforretning kan drives i Frihavnen, men der kan tillige der drives Forretninger, som ikke drives i en anden Havn, saa at der dog er en meget væsentlig Forskel. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) var dog lidt for haard mod den gamle Havn, naar han sagde, at alt er der fra det forrige Aarhundrede, og at der ikke er stet nogen Forandring. Jo, der er stet en meget betydelig Forandring og en Tilføjning. For det første er der stet en Forandring, at Havnen er bleven dybere. Dybden er nu en helt anden, end den var i forrige Aarhundrede. For det andet er der kommet et helt nyt Parti til ved Gasværket og Kysensten, om jeg i Korthed maa sige saa. Det er noget nyt. For Resten er jeg enig med det ærede Medlem i, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om, i hvilken Retning Hovedudvidelsen af Kjøbenhavns Havn skulde ske, er truffen efter den Havneplan, der i

sin Tid blev approberet, jeg tror af Indenrigsminister Scheel.

C. Hage: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har forlangt Ordet for tredje Gang. Dertil udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen begærer Afstemning, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er saaledes givet.

C. Hage: Ja, den ærede Minister har naturligvis Ret i, at der i Aarenes Løb er foregaaet Forandringer og ikke ubetydelige Forbedringer ogsaa i den gamle Havn. Men den Del af den gamle Havn, hvortil den egentlig store Trafik er knyttet, det vil sige Strækningen fra Tolbodden til St. Annæ Plads, staar væsentlig som for 100 Aar siden. De store Pakhuse, saasom vestindisk Bathus, det store Korntørringsmagasin o. s. v. ere Bygninger fra forrige Aarhundrede, Bolværkspladserne ere ikke væsentlig anderledes, end de vare paa Bestindiesarernes Tid. Dette fyldestgør ikke de Krav, som nu maa stilles. Den store Trafik kan heller ikke være henvist til at løbe igennem de to Broer ud til Gasværkshavnen. Derfor har Valget, naar man skulde foretage en tidsvarende Udvidelse af Havnen, sin staaet mellem et af to, enten at gaa Nord efter, eller at gaa Øster efter, over paa Kristianshavn. Det ærede Medlem for Fredensborg sagde, at Kristianshavn havde samme Krav som andre Dele af Byen paa at blive begunstiget. Det har jeg aldrig hencægtet; jeg vil endog sige, at den Gang de forskellige Planer kom op — det er nu en halv Menneskealder siden — var jeg en Modstander af at gaa Nord efter, og det var, om jeg ikke husker fejl, ogsaa Havnehaadet og Grossererforeningens Komitee. Men Indenrigsminister Scheel fastslog paa egen Haand den Plan, hvorefter Udvidelsen skulde ske, og efter at dette en Gang var stet, vare vi bundne. At Nordhavnen i visse Retninger havde sine væsentlige Fortrin er indlysende; der kunde strides om, hvad der var det bedste, men der har sandelig langt fra været særlig Tilbøjelighed til at gøre Kristianshavn og dens Interesser noget ondt. Men, efter at man nu en Gang har besluttet at gaa den Vej, man er gaaet, og at Omstændighederne er bleven nødt til at lægge Udvidelsen af Kjøbenhavns Havn mod Nord, er det for galt, fordi nogle private Interesser føle sig brøstholdne, derfor at